

מסורת הש"ס

(א) לעיל טז. (ושי"א)
(ב) לעיל טז. חולין לו: א.
(ג) חולין לו. מנחות קכג.
(ד) חולין לו: ט. (ולעיל יח: א.)
(ו) שבת קלח: כלים פקד ט.
משנה ה. (ו) שבת קלחג.
(ז) (ויקרא יא: ט) (דף מ: א.)
(ח) (ויקרא יא: ט) (דף שס: א.)
(ט) (שם ט) (דף טז: א.)
(י) (ויפ"ע חו"ט חולין דף לו: א.)
סדיה כ"א.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נשאלין וכו'
מה מהא עליה חו:
(ב) ד"ה שרץ וכו' מטמאין
אותן מכל אשר בחוסי:

מוסף רש"י

שאונו מבשרי. אם נפל
על הרעים' (חזקוני 17, 37)
על נשפך כמים. ד'
חילין שאין חזקון לקבל
כלל. מבשרי. ד'קטן
למים. אבל ש' קדשים
תתקבל כלל ולרף תמט
נזמחם ואני נשפך לאידי
כמים. חזק' מבשרי. ד'
אחשק' לערע' (חזקוני 10, 10)
אין דין שיהי' צדק.
ממחל' (חזקוני 17, 37) צדק
של מנחות. קדושי קמח
הנזכר תמנחם ואלו שאין
ממחל' (חזקוני 17, 37)
קמח מן הכסות אלא נגז'
בשמן ואלו שיהיו נגז'
צדק' (מנחות 17, 37)
השחרור גדולה. שמינח
של חארי. חזקוני ויקרא
(חזקוני 17, 37) ואלו חזק'
וממחל' וכללן בשמינח
אחרי' (שמינח 17, 37) כמחל'
דמינח. שמינח דמינח
דמינח כמחל' חזקוני ויקרא
כלל נשמינח וכלל
כמחל' דמינח שמינח
והכח פ' ראשית (שמינח 17, 37)
אין סלקא דעתך. למידי
כמחל' דמינח שמינח
יכול להיות כ' כמחל'
שמינח מאורי כל
חזקוני. אלא ש' אין חזק'
נשמינח שמינח חזקוני
שמינח שמינח חזקוני
שמינח חזקוני (שמינח 17, 37)

רבינו חננאל

נשאלו עליה אפילו ככלי
המנותל על נבי קרקק,
ולפיכך אמר
מרבס ספקיו שדור,
ברשות היחיד כי הא נא
ספקיו טמא. והאי שנס
טומאם היחיד הרבים
ספקיו שדור ברשות
היחיד ספקיו טמא, ומרבס
לה מסוטא, דכתיב כי
ונסחא רחא נסחא,
הנה אלא נסחאם ספקי
דור כיון שדור שברשות
היחיד דמסוטא רחא
היחיד דמסוטא רחא
וכן, ופסחא
היא, וכבר פסחאם כמס
קומות. לפיכך לא
הארכנו לה ואקשינן
ועד הלא אלא האוכל
שיטאם אלא הכשר מיס
זה תפסו היאן קאמס
אלא הכשר משקא, והא
קאומאם לדס דרשם

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

וְזִינָן לָהּ לְטַמֵּא אֹתָהּ כְּאִילוּ יֵשׁ צֶה דַּעַת
 בִּצְדָה מֵהָ תַּחֲלָה עָלֶיהָ (6) וְחַ עֵינֶיךָ נִשְׁאָלִין עָלֶיהָ
 כְּדִרְכָן בְּשִׁבְלָהּ לְבִצְדָה מֵהָ תַּחֲלָה עָלֶיהָ: אֲפִילוּ
 קִרְקַע. כְּלוּמָר אֲעֵ"ג דְּכָלִי טַהוֹר זֶה שְׁנוּלָד

שאלו וכו' לא
ילכו ומכילו
ומאכלה שיהיה
ככלי פסוק
ופיקו עמל:
י. ה"י מל'
יגע בכל
היכלה למימד
היכלה הכשר
נאכל בכל
הדמיון אותו
הכשר טובה
מכרה מחט
ומהיכן קבל
הכשר מדר'
כ' : מקשה
בין אינו
הוא כיכבה
מכשרה
לא לן פסק
היכלה הקדוש
ל' : וטובה:
שניה. היכלה
הקדוש הכשר
פסוק: נמי.
הקדוש טמה
הכשר
דבני רש
ל' : ל' : ש'
מקום שכל
לשון יבש
ד' : מ' : היה
ל' : מ' : להי
ל' : שיהיה
ל' : שיהיה

בגדר סמוך לשמיטה ומשקין אותה כלי
שלא יפול מן המסקה על הכשר כל ש
וקנה אותה: **בפרס עבה**. כלומר הוא
כלי כדילין (שם) מכלל כלי יעמאל וקנה
ימיה להאי יעמאל יעמאל יליף מיניה דמחר
ואוכלי שמינע שנטמא האוכל מאור כלי חר
דמטמא משקה לאו ככלי כגון מהמח משקה
למא לאו והמבזה הוא מזניו למיפדריה למ
אוחלי **שטמאין** **אם המשקין**. דלמיס יעמאל דגב
אם המשקין ומשקין ממשאין אוכלין כלי
אוכלין ואוכלין אם המשקין ומשקין שגא מן
ויכול משקה אשר ישפה אחריו דכלי חרס ק
מיניה אכל שליש עושה רביעי לא ילפת
ומה כלי מטמא משקה לאו ככלי כגון מהמח
מחור משקין הראשונים ואימא שרץ מטמא
שטמא יעמאל ושי עושה שליש. והוא הדין דר
ממי למחי והא אחא לנאשמיני דשי עושה
דמי דמיס ליה מ' יהודה וכלי אוכל דרוש
דמיס דמיס משקה הכא לא תמיה דהאי חר
שלא תטעה בדרך: **נויפא**. סדר מטיל
בפח הפת שחביו שי לנמואה ואימא מעט
וייה להאי **מור כמאן דמלי טומא**. כיון
הוא דהא לא געג בו טמא כלי עץ או
שרץ בארץ החיטון יכול יהא כלי עץ או

שנינו דאיתכשר בחיבת הקדש, כלומר תאות אדם לקדש
ר. ואמרין אימור דמהניא חיבת הקדש כר, ואם תאמר
חזון ושני, אי הכי תפשוט בעיא דריש לקיש, דהוה בעי

כ.

לא ריין שוין דאן אים שאין מבשרדין. לא נע' לשני תרומה
אלס לעילוי' מירן נ' ממנה דומק וזה שוין מבשרדין משום
דס'ל תלושים לא מבשרדין דדריש יטמא דכתי' גבי משקין יטמא ממש
ולא בכשר וליכא אלא חד קרא בשבש וס'ל לאוקמי נע' במצורין
מחלשין: **אלא** דאיתכשר בחימה

בלי המונח על גבי דעת לישאל והבשר נשר במאי אי נימא א"ר חייא בר אבא דרשים שאינו מכשיר על הארץ תשכנו מכשיר ושאינו נשכך א דאיתבשר במשקי וס' בר' חנינא ^(י)משקי שהן דכן אלא שאין נשר בחיבת הקודש שר הקודש לאיפסולי שון ושני נמי תיפשוט של מנחות "מוניג בו אמר רב יהודה אמר רה של ובהי שלמים ועדיין משקה טופח ל מהור וניהרר פרש רב אדא בר אהבה דר' יאפ' תימא בפרש סרוח תני תנא קמיה אה המשקין ומשקין

הקודש. וא"ת אי חיבת הקודש מהלך לתמוני ביה ראשון ושני מאי נפקא מינה דהאי משקין בית מטבחיא דאין ומכשירין ואורזין דלא עדיין לכמה דברים שזכירין בעזרה דלא שיך זהו חיבת הקודש כגון גיטורים או חולין שזכירין בעזרה כדי לאכול המנחה והזבח על השוכה כדליתא בקומקום דבה (מנחות פ"א: ט): **ובשעת** שהיה עדיין משקה טופח עליה. פירש הקונטרס דאי אפשר שלא יפול מן העור על הכשר ואין נראה דלא כר הו ליה תלושין ותלושין מן מכשירין כיון דדריש שמואל ליתא ממש ליכא אלא חד קרא בהכשר וההוא מוקי לה במחזירים ולהי נקט והעצירה בנהר משום דבעי הכשר מן הנהר שהוא מחזיר וחומר ר"י דעל ידי העור הוכשר הכשר דבהעור והרועט (חולין ק"ט: פ"ג) אי יד להכשיר אבל לכולי עלמא יד שומר להכשיר וכלל העור כלא מים צדום מחזכרים: מי

מטמא את האוכלין והאוכלין מטמאין את המשקין כשרץ הני ארבעה הן גז משקין דרישא אדרבה גז חזן תנא דאמר משקין מטמאין כלי אלא רבי יהודה תא "תנן התם ירשין שנמצא בתוך הפת שבתוכו מלא אמר ליה רב ארא בר אבהו לרבא וניחוי להאי אהא דמי ותיהוי האי פת ראשונה אמר ליה לא יכול יהו כל הכלים מטמאין מאויר כלי חרס ת"ל

מִשְׁפָּחָה נִוְחָה לְהַפְשִׁיט כְּדֹאמְרֵינוּ בְּקִיּוּמָא דְּבִיחָהּ: **וּדְרִין מִשְׁקָה**
אֶל בְּשֵׁמַת הַפֶּסֶט: **וְהִדְר פֶּרֶשׁ**. דָּקָא סְלֵקָא דַּעֲמָא תוֹרַת מִשְׁקָה
שָׂרָא מַטְמָא אִם הַמַּשְׁקִין. מִקָּל וְחֹמֶר מִכְּלִי כְּדִלְעִיל [ח.י.] וּמַשְׁקִין
כִּי יִטְמָא הַכְּלִי מִן הַמַּשְׁקָה כְּדֹהוּ דְּרִישׁ לֵה ר' יְהוּדָה [ח.י.] מִכְּלִי
אֶל וּמַטְמָא אִם הַכְּלִי כְּדֹאמְרֵינוּ כְּדוּ כְּדִלְס מַטְמָאִין (א) מִתְּמָן
וְאִכּוּלִין אֶת הַמַּשְׁקִין כו'. וַיִּמְיוּ לֹא מִיִּתְרָא הִיא דְּהֵיא אִכּוּל הַבָּא
י אֵלָּא בְּכָא מַחֲמַת שָׂרָא וְתַנָּא תַּנִּי לַמְדֵּשׁ שְׁלֵשׁ טוּמְאוֹת בְּשָׂרָא דְּמַשְׁמַע
יֵה אֵלָּא דִּלְקַשִּׁי לִיֶּה קִישּׁוּא אֲחֵרִינִי מִפְּרֻשָּׁתָא רַעִי דְּקִמְנִי שְׁלֵשׁ וְקָא
אִכּוּלִין יִטְמָא לְטַמָּא אִכּוּלִין אִכּוּלִין כְּדִרְשֵׁי שֶׁר [ח.י.] וְהוּא דִּקְרָא
כִּי לֵי יִטְמָא יִטְמָא אֵלָּא חֲדָא מִיִּיבִיִּה נָקֹט וְרַעִיבִיִּה לֹא מִנִּי לְמִיתִי
אִכּוּלִין מַטְמָאִין אֶת הַכְּלִי דְּהֵיא לִיִּתָּא בְּקָרָא אִפִּי לִי עֻקִּיבָא דְּהוּא
שְׁקִיבֵל הַמַּשְׁקָה הוּא טוּמְאָה מִן הַכְּלִי וְכִי דְרִישׁ יִטְמָא יִטְמָא אֲחֵרִי
יֵה: **הֵי אֲרַבְסָה הַיּוּנִי**. שְׁלִישִׁי עוֹשֶׂה רִבְעִי לֹא מַשְׁכַּח לִיֶּה בְּקָרָא
מַשְׁקָה וְהַכְּלִי אֵלָּא כְּלָל מַחֲמַת שָׂרָא וְתַנָּא גּוֹפִיִּה חֲסִיד אֲרַבְסָה וְתַנִּי
כִּי הַכְּלִי וְהַכְּלִי אֵלָּא וְאִכּוּל אֶת הַמַּשְׁקָה וְכִן קִין דְּרִוּרִין בְּקָרָא
לְמִיתִי נָמִי שָׂרָא כְּלִי וְכִלִּי מַשְׁקָה וּמַשְׁקָה אִכּוּל וְחֲדָא מִיִּיבִיִּה נָקֹט
לִיֶּה בְּחֹלִין: **אֲרַבְסָה גּוֹ מַשְׁקִין דְּסִיפָא**. וְאִומָא מִן מַשְׁקָה וּמַשְׁקָה
לֹא לְהֵאִי יִטְמָא דְּכִלִּי יִטְמָא לְמַשְׁקָא דְּסִיפָא לֹא מִיִּיבִיִּה דְּרִישֵׁי
דְּהֵבָא שְׁלִישִׁי הוּא: **אֵלָּא לִיֶּה אִם אִשְׁכַּחן סָנָא כו'**. וְאִי מִיִּיבִיִּה מִן מַדְרֵשִׁי
שָׂרָא שְׁעוּרִין חֲתֻלָּה נִתְּנִין לִי וְאִחִי כֹאֵל וְאִחִי מַשְׁקָה: **שָׂרָא**
יִס חֹלִין לִרְבָּנָא מִפִּי שְׁהֲתוּר חֲתֻלָּה שְׁהֲתוּר קִיבֵל טוּמְאָה מִן הַשָּׂרָא
יִימָא לָן אִדְר כְּלִי חֲרַס מַטְמָא מִן הַשָּׂרָא אִף עַל פִּי שְׁלֵשׁ נִגַּע
נָמִי מִן כְּלָל וְנוֹגַע בְּשָׂרָא: **יָכוֹל יִסוּל כֹּל הַכְּלִים**. אִם כְּלִי שְׁטָף
כִּי מַחֲמַת בְּחֻבּוֹ טַמָּא מַשּׁוֹס דְּכִתְּבִי כֹאֵל כֹּאֵר בְּחֻבּוֹ יִטְמָא:
ח"ל

בכותלי התנור אלא נחלה באיורו, ואתה רואה אותו כאלו נגע בכותלי התנור וטמאהו, כ
דמלי שרצים. ונימא כאלו השרץ עצמו נגע בפת ותהיו הפת תחלה. אמר ליה לא אפר
שדעים דמי ונימא כאלו השרץ עצמו נגע בפת ותהיו הפת תחלה דמניא יכול יהו כל הכלי

עין משפט
נר מצוה

קבוצה א מ"י פ"ח מהל'
אזנים הטומאה
הלכה ב:
קבוצה ב ג מ"י פ"ח מהל'
טומאה אוכלין
הלכה ד:
קל ד מ"י פ"ח מהל'
אזנים הטומאה ה"ב:

יה אור השלם

ו. לא תאכלנו על
הארץ תשפכנו במים:
דברים יב כד

רבינו חננאל (המסקד)

צור של כנחות, פירוש
מורה מסתור הילת כנח
המורסן וכרובט בו מנין
בראשון ושני או
לא, כלומר אם נגע
השקנן בחתי צור של
הוכשר במים ותנשא,
אם יגע אותו באחרים
יטמא אחרים או לא
ולא איסטא, וכיון דלא
אפיסטא, לא איחבר
לן דמטמא. וישנן דור
אחרים שנים כהנים
זכות שלמים הוציאו
בנהר, ועיניו היה משקה
טופח עליה, ותשחטה
ההוכשר הכשר באותו
משקה ותוספת יהיה בעור
ונמצא החת כשר
הילת, הורו, אוקינטא
אפילו כפרש דן שהורו

[illegible]

מטמאין מאויר בלי חרס,

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones